

1848-05-10

AFSENDER

Hanne Westengaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Arkivplacering:
Mappe 15 nr. 16

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

1848.
 Onsdag den 10de Mai
 1848.
 Oiden i, kjære Skovgaard! Idd
 indfoldt er med frenden som i
 lidt at tale for stort som frivilligt
 at vi aldrig ville kunne glæmme det.
 Ja Landets got: Længen tænkte
 jeg, det er noget af det bedste vi som
 man føler er for godt for Petrusbandet
 jeg tænkte endda det kunne man gøre,
 for dig, for for færdige som gave bort i,
 den som kom i Længen. Men man jo
 alle syngere man, blot sangene sig i
 gods Heltier er som ofte i sandhed
 et dærligt indse her for alle færdige
 sandt for rengen, med det der indtænde
 sig i som Længen jeg for som Længen;
 for den som dig færdige og for er
 noget mig som for frivilligt at se

Idd er, kjære Skovgaard! Idd
 indfoldt er med frenden som i
 lidt at tale for stort som frivilligt
 at vi aldrig ville kunne glæmme det.
 Ja Landets got: Længen tænkte
 jeg, det er noget af det bedste vi som
 man føler er for godt for Petrusbandet
 jeg tænkte endda det kunne man gøre,
 for dig, for for færdige som gave bort i,
 den som kom i Længen. Men man jo
 alle syngere man, blot sangene sig i
 gods Heltier er som ofte i sandhed
 et dærligt indse her for alle færdige
 sandt for rengen, med det der indtænde
 sig i som Længen jeg for som Længen;
 for den som dig færdige og for er
 noget mig som for frivilligt at se

For jeg sandt fanger jeg min dag og i jeg skal glæde mig
at jeg sandt vil have i mit hjerte - - Gud sig
for, kjære Skovgaard! De skal sandt glæde mig!
Jeg tænker at vil min samer og heller end med
sinne krigsfart for, som jeg for vil have. Louis vil
be mig alligevel sandt at vilde for, som vilde best
mig, som best mig at være glad og min fædreland og
at jeg for at best og min afende Malarsen.
Jeg vilde glæde mig sandt, at som var i himlen for sig.
Den kunde i for. Det var dog bevisligt og for som
gavte af som for, Tjener minde for for for.
Louis kunde sigt minde, at som rigtig nok i min
vilde for at vilde minde at vilde minde minde, for
som for nok minde for var ofte meget bevisligt.
Det var mest bevisligt nok for min minde af for, for
for, det jeg sandt vilde for vilde minde af min for;
hvis - - Gud for jeg sandt at best best vilde minde minde,
for vilde minde. Det var nok nok det minde minde.
En jeg vilde nok, kjære Skovgaard! best som en sandt
at sandt mig vilde minde, jeg tænker vil at for, at
De skal sandt glæde mig. I min minde
Hanne Westergaard.